

landet, henvises til vedlagte Aarsskrift for 1901, hvor den officielle Beretning findes Pag. 41—64, og til Oplysning om Foreningens to Fester i Odd-Fellow Palæet for Færøerne og Island, hvortil blandt andet samtlige Medlemmer af Rigsdagen vare indbudte, vedlægges et Korrekturafttryk af det under Trykning værende Aarsskrift for 1902.

Til Sammenligning med den danske Turistforenings Stilling skal anføres, at den svenske Turistforening modtager Tilskud af den svenske Stat paa 3,000 Kr., et Beløb, hvis forholdsvis ringe Størrelse har sin Grund i, at den svenske Turistforenings Medlemsantal er over 25,000.

Den norske Turistforening, hvis Medlemstal kun er henved 2,500, faar et aarligt Statstilskud stort 5,000 Kr.

Den danske Turistforening har henved 1,700 Medlemmer.

Ved kortelig at fremføre foranstaaende Data og under Henvisning til den Anseelse i Udlandet, Foreningen nyder netop som statsunderstøttet og som udelukkende i nationalt Øjemed og ganske uegennyttigt virkende Institution, der aarlig er talrige Udlændinge baade skriftligt og personligt behjælpelige med gratis Vejledning angaaende Rejseforhold i Danmark, tillader jeg mig som Formand for Foreningen at andrage om, at der ikke maatte blive nægtet Foreningen et Tilskud af Staten, uden hvilket Tilskud Foreningen i væsentlig Grad vil blive lammet i sin Virksomhed.

C. C. v. Krogh,
Kammerherre.

Udvalget gør ikke Indstilling.

100. Fra *Agitationsudvalget for Gennemførelsen af en direkte Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Nord- og Midtjylland* om Oprettelse af en Dampfærgeforbindelse mellem Hou og Refsnæs med tilhørende Jernbanelinier. (Indbragt den 28de Januar 1902 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, *Nielsen-Grøn*).

Det er det i Jernbanekommissionens Betænkning og i sammes Bilag C. behandlede og motiverede Forslag Andragerne ønske maa blive fremmet, og til Støtte herfor anføre de:

„Enkelte Mænds Forhandlinger affødte Tanken, der fandt saa godt som udelte Tilslutning i den Del af Jylland, der ligger Nord for Linien Skjern—Skanderborg—Hou, hvilket førte til Nedsættelsen af et Udvalg, der fik den Opgave, dels at lade Sagen undersøge og dels at forelægge den for Repræsentationerne for de produktive Erhverv: Agerbrug, Fiskeri, Handel og Haandværk, og blev Sagen, efter at man havde samlet det i Betænkningen aftrykte Materiale, drøftet indgaaende med nævnte Bestyrelser, der saa godt som alle paa Grundlag af den vedlagte Adresse til Jernbanekommissionen med bilagte Oplysninger tiltraadte samme, og mene vi derfor, at der næppe nogen Sinde er fremsendt et Andragende, om hvilket der med mere Berettigelse har kunnet udtales, at det er *et almindeligt Krav*, der frembæres. Det Landomraade, der ligger Nord for Hou—Skjern Linien, andrager ca. det halve af Danmarks Areal og $\frac{1}{3}$ af Landets Indbyggere. Og ikke alene denne Del af Landets Indvaanere, men ogsaa Mænd i andre Landsdele, der have haft Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen, have sluttet sig til Forslaget og anbefaler samme som et naturligt og tidssvarende Led i Landets Samfærdselsmidler. Vi skulle saaledes tillade os at henvise til, at ingen af Jernbanekommissionens Medlemmer tog Afstand fra Tanken, der tiltraadtes af Halvdelen af Kommissionen, og at der af de Medlemmer, der udtalte sig til Gunst for Sagen, vare følgende, der som Rigsdagsmænd repræsenterede Kredse, der laa uden for nævnte Landomraade, nemlig Folketingsmændene Kl. Berntsen, Bluhme, Guldbrandsen og L. Rasmussen samt Landstingsmændene G. Hansen, G. Koch og H. Tolderlund.

Foruden de i Jernbanekommissionens Betænkning og sammes Bilag C. trykte Argumenter og Oplysninger om Sagen skulle vi endvidere tillade os at anføre: Udvik-